

Fabula togata

(legito Vratović p. 220--221!)

Titinius (floruit ca. 200)

FVLLOMIA

uideram ego te uirginem
Formonsam, sed sponso superbam esse, forma
Ferocem.

Interea fetida anima nasum oppugnat . . .
Aspecta formam atque os contemplato meum.

Da pensam lanam: qui non reddet temperi
Putatam recte, facito ut multetur malo.

Quae inter decem annos nec quiuisti unam togam detexere.
Ni nos texamus, nil siet, fullones, uobis quaesti.

Nec noctu nec diu licet fullonibus quiescant.

Terra <enim> haec est, non aqua, ubi tu solitu's argutarier
Pedibus, cretam dum compescis, uestimenta qui laues.

Perii hercle uero: Tiberi, nunc tecum obsecro,
Vt mihi subuenias, ne ego maialis fuam.

L. Afranius (floruit ca. 130)

DIVORTIVM

Vigilans ac sollers, sicca sana sobria:
Virosa non sum, et si sum, non desunt mihi
Qui ulti dent: aetas integra est, formae satis.

VOPISCVS

Si possent homines delenimentis capi,
Omnes haberent nunc amatores anus.
Aetas et corpus tenerum et morigeratio,
Haec sunt uenena formosarum mulierum:
Mala aetas nulla delenimenta inuenit.